

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sorano Comiti. 228.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

niam autē Deus me rursus inter fluctus manere iussit, precibus tuis navigationem meam iuua, ut ne quid à tranquillitate alicuius mihi accidat.

Simplicio. 225.

De Prætura tua urbi gratulamur: voluntateque afficimur nunc ius cernentes per mediam urbem incedens ac palmam ferens. Quo quidem nomine Deum quoque opitulatorem ac socium habiturus es, tum improbos homines tibi indicantem, tum probos demonstratorem.

Senatui. 226.

Pelusij commodis Deus adhuc consultit. Adhuc diuini cultus semen in ea existit. Adhuc curam miseræ gerunt martyres vrbis conseruatores. Venit vir eximia virtute præditus Simplicius, præturæ gubernacula tractans ac moderans. Aliam vobis vitam nuncio. Lubenti animo virum excipite, omnes ipsi molestias vestras & difficultates tragicis verbis exponite. Habet & sapientem mentem, & piam voluntatem: laboribusque mutationem dabit. A Deo enim robur nactus est: à quo plerisque, ut rem rectè ac præclare quærant, præbetur.

Florentio. 227.

Athenas non rectè miraris, & Porticum, & inambulationem, atque Atticam pompam, in quibus ob nugarum studium olim assiduus eras, tu inquam, qui res terrenas cõtempnisti, ac nihil eorum, quæ hic sunt, amare iussus es. Quocirca si cum Christo resurrexisti, quæ sursum sunt, sapias, vbi ipse est. Nam qui vilem tuam vestem ac philosophiam in solo habitu sitam, conspiciunt, mentis autem peruersitatem ac linguæ arrogantiam, aduersus diuinissimam religionem impias, & contumeliosas voces iactant.

Sorano Comiti. 228.

Diuinorum sacramentorum perceptio idcirco Communio appellata est, quia no-

μὲν τῶν κυμάτων ἐκέλευσε, βοήθει πρὸς τὸν πλοῦν ταῖς προσευχαίαις μὴ π πάθωμεν ἀλλότριον τῆς γαλήνης.

Σιμπλικίῳ. σκε.

Συγχαίρομεν τῇ πόλει τῆς ἀρχῆς σε, καὶ χαίρομεν τὸ δικαίον ὁρῶντες καὶ ὅτι μέσης βαδίσει καὶ βραβεύει. ἔφ' ᾧ θεὸν καὶ βοηθὸν ἔχεις καὶ σύμμαχον, τῶν κακῶν ὑποδευνύτα, καὶ τοὺς χεῖνους σοὶ φανερωῦντα.

Τῶ βουλευτικῷ. σκε.

Ἐπὶ κήδεσσι θεὸς Πηλοσίαι· ἐπιπέσμα θεοσεβείας ἐν αὐτῇ χηματίζει· ἐπὶ παροῦσιν οἱ πολιοῦχοι μαρτυρες τῆς ταλαίνης· ἡκεὶ ὁ θαυμαστὸς Σιμπλικίος ταῖς ἡνίας τῆς ἀρχῆς μεταχειρίζων· ἄλλον ὑμῶν εὐαγγελίζομαι εἶον· ἄσμενοι τὸν ἄνδρα προσδέξασθε· πάσας αὐτῷ ἐπιτραγώησατε δυσχερείαις· ἔχει καὶ ἀγνοίαν σοφῶν, καὶ γνάμην φιλευσεβῆ, καὶ δόση τοῖς πόνοις μετὰ βολῆν· ἰσχύει γὰρ ἀπὸ θεοῦ, παρ' οὗ πολλοῖς τὸ καλῶς πράττειν παρέχεται.

Φλαρετίῳ. σκε.

Οὐ καλῶς τὰς Ἀθήνας θαυμάζεις, καὶ σοφῶν, καὶ πελάτων, καὶ Ἀθηκῶν φατασίαν, οἷς ἀφ' ἡμῶν φλυαρίας πάλαι προσκαρτέρεις, ὅ τ' ἄνευ ἀφροσύνης, καὶ μηδὲν ἀγαπᾶν τῶν ἐνταῦθα κεκελευσμένος· εἰ σωτηρίας οὐκ ἔχεις τῶν Χριστῶν, τὰ ἄνω φρόνει, καὶ ὅτι αὐτοῖς, οἱ γὰρ τὸ εὐτελὲς ἐσθῆτάσου ὁρῶντες, καὶ φιλοσοφίαν ἐν μόνον χηματῖσαι προσοῦσαν, ἀσχερείαν δὲ γνώμης, καὶ γλώσσης ἀλαστονείαν, κατὰ τῆς ἱεροτάτης θρησκείας βλασφημῶσι.

Σωρατῶν κόμμη. σκε.

Συελαῶ.

Κοινωνία κληθῆται ἡ τῶν θείων μυστηρίων μετάληψις, ἀφ' ἧς τὸ τιμὸν πρὸς χεῖρ.

ἄριστον ἵκῃν χαρίζεσθαι ἕνωσιν, ἢ κοι-
νωνοῦς ἡμᾶς τῆς αὐτῆς ποιῆν βασι-
λείας.

bis coniunctionem cum Deo conciliat,
nōsque regni ipsius consortes ac participes
reddit.

Hermino Comiti. 229.

Ερμίνω κόμμητι. σθ.

Γέγραπας διλωθῆναι σοι δι' ἡν ἀ-
πίαν ὁ δέυνα πατριάρχης τοὺς πτω-
χοὺς εὖ ποιῆσαι, κινδύων ἀργαλέων
ὑπέμεινε, καὶ οὐκ ἐξείλετο αὐτὸν τῆς
συμπλημάτων ἢ προσθέσεως. ἐπειδὴ
φημι, ἢ χαίρει θεὸς ἐξ ἀδικίας θυσιῶν,
καὶ ἢ προσέεται κίβδηλα δῶρα. ἢ
γὰρ πᾶς ὁ βασιλεύς εὖ ποιεῖ, ἀλλ' ὁ
ἀξίως θεοῦ καὶ κτησιάρχος, καὶ ἐπα-
γελάμενος τῶν θυσιῶν.

Petijsti per literas, vt tibi declararem
quam ob causam cum quidam ea mente
venisset, vt de pauperibus bene mereretur,
graue discrimen subiit, nec eum animi in-
stitutum ex aduersis casibus eripuit. Quo-
niam, inquam, Deus victimis iniqua ra-
tione partis minimè delectatur, nec adu-
lterina dona admittit. Neque enim quis-
quis vult, benignè facit: verum is demum,
qui vt Deo dignum est, sacrificium & ac-
quisiuit, & promisit.

θεῶν.

Τῷ αὐτῷ. σλ.

Eidem. 230.

Ἐπειδὴ σπόδειξιν τῆς σποκρίσεως
ἐζήτησας γραφικῶν, ἴσθι ὅτι ὁ Κάιν καὶ
δῶρα προσήνεγκε, καὶ ἀπαρχὰς τῆς
γεννημάτων τῶν δῶρα. ἀλλὰ τῆς σχη-
τηπὶ θεὸς τῆς γνάμης προσέχων, ἐπὶ
αὐτὸν μὲν ἔχεν ἰσάρεα, τὰ δὲ δῶρα
αὐτῆς ἢ προσήνεγο. καὶ τοὶ οὐκ ἔχοντες
θέσεως προσκομιθέντα.

Quandoquidem à me quaesisti, vt re-
sponsum meum literarum sacrarum testi-
monio confirmarem, illud scito, quod
Cain & dona obtulit, & eorum, quae enata
fuerant, primitias. Verum Deus animi ip-
sius improbitatem perspiciens, ad eum o-
culos minimè coniecit: nec ipsius munera
suscepit, quamuis etiam alioqui ex volun-
tate atque animi instituto oblata.

Genes.

Κερκυρίω. σλα.

Cerçyrio. 231.

Ταῖς παντόλμοις καὶ θεασέσι γνώ-
μης κινδύων καὶ φόβοι διηνεκεῖς ἀκο-
λαβῆσι, ταῖς δὲ φρασεῖσι καὶ ἡμέροις
ἔπαινοι καὶ τιμῆ καὶ εὐτοχίαι. εἰ
τοίνυν μὴ τῶν ὀρθῶν τῆς πραγμάτων
ἀνοία ἐζημίωσαι κρίσιν, τῆς κρείττο-
νος μοίρας γενεῆς ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς κακίης.

Audaces ad omnia & temerarios ani-
mos, pericula & perpetui terrores comi-
tantur: lenes contra & mansuetos, laudes
& honores, ac praesidentia. Quamobrem,
nisi rectum de rebus iudicium amentia
perdidisti, scelerata parte missa facta, ad
meliorem te adiunge.

Συνεσίω ἑπισκόπῳ. λβ.

Synesio Episcopo. 232.

Καλὸν μὲν τὸ πρὸ κινδύων ἐζῶ-
σθαι τῶν ὀσφῶν, καὶ θεῶν ἀγακονεί-
σθαι, καὶ βάλλειν τὰς ἐναντίας φά-
λαγγας πίστει. ἀλλὰ μὴ ραθυμοῦντας
καὶ ἐχθροῖς καὶ παλεμίοις ἐκκεῖσθαι,
ἐπειδὴ εἰς τὸ πορὸν ἡλθομεν ἀβελτίας,
ὅστε μηδὲ χερσὶν ἔχειν θεῶν ἰερατεύειν.

Paclarum atque commodum est ante
oborta pericula lumbos praecinctos habe-
re, Deoque administram operam praebere,
atque aduersarias copias fide fundere ac
profligare, non autem segnitie atque igna-
uia torpentes, inimicorum & hostium re-
lis patere. Quandoquidem eò imprudens

Hi ij